

[Udenrigsministeren]

har medført, at værftet kan færdiggøre en båd hver dag.

For det andet, at disse både er meget eftertragtede. Det skal erkendes, at der har været problemer med motorerne til bådene, hvorfor man måtte gå over til et andet mærke. Bådene er også blevet dyrere end beregnet, men herved halvdelen af fordyrelsen skyldes inflation.

For det tredje har projektet skaffet beskæftigelse til adskillige tusinde fattige fiskere, som har en daglig indtægt fra fiskeri med disse både. På eget initiativ lod Danida foretage en undersøgelse, der viste, at mange af bådene efter al sandsynlighed ejes af mellem-mænd, som har kunnet skaffe den nødvendige kapital. Selv om det ikke indgik i bevilningsforudsætningerne, at kun fattige fiskere ville komme til at eje bådene, har Danida på baggrund af undersøgelsen søgt at finde måder og midler til at rette op på dette forhold.

Vel har projektet fejl og mangler, men det er helt urimeligt at sige, at danske skatteydere penge her er spildt.

14. Det er klart, at det er forbundet med særlige vanskeligheder at gennemføre projekter planmæssigt i udviklingslande, der netop er karakteriseret ved dårlig økonomi, svag administration, utrænede planlægningsmyndigheder og tunge beslutningsprocesser. Der er dog grund til at understrege, at de fleste projekter trods vanskelighederne gennemføres i overensstemmelse med planerne.

15. Udviklingsbistand er et samarbejde mellem to selvstændige lande. Ved at lade modtagerlandene selv prioritere udnyttelsen af bistanden sikrer vi bedst, at bistanden indpasses i udviklingsplanerne, og at modtagerlandet også lever op til de forpligtelser, det påtager sig i forbindelse med projekterne. Planlægningen af projekterne sker i nøje samarbejde med modtagerlandets myndigheder, og vi søger fra dansk side at opstille realistiske forudsætninger i projektaftalerne.

16. Det giver naturligvis regeringen anledning til bekymring, at demokratiet har så trange kår i u-landene, og at vi ser, at demokratier i deres vorden løbes over ende af diktaturer af den ene eller anden slags. Jeg vil gerne understrege, at udviklingsbistanden gives til landet og dets befolkning som helhed og ikke til støtte for denne eller hin regering. Det må derfor fortsat være bistandens nyttevirkning for u-landene og deres brede

befolkning, der er afgørende for, om en indsats fortsættes eller indstilles.

17. Regeringen er fortsat af den opfattelse, at bistanden bør koncentreres om de fattigere udviklingslande, og at den væsentligste del af den bilaterale projektbistand bør kanaliseres til et begrænset antal hovedmodtagerlande, således at vi i Danmark har mulighed for at udnytte de erfaringer fra samarbejdet med de enkelte lande, som vi indhøster undervejs. For øjeblikket er Tanzania, Kenya, Indien og Bangladesh vore hovedmodtagerlande. Vi har erfaringer for, at det i samarbejdet med disse fire lande er muligt at nå til enighed om projekter, der er i overensstemmelse med de grundlæggende principper for dansk bistand. Vi yder udviklingslån til en noget videre kreds af lande, principielt til lande med et bruttonationalprodukt pr. indbygger på op til 550 dollars om året, men også for lånebistanden må vi af hensyn til effektiviteten arbejde med en vis koncentration.

18. Bistandsbevillingernes størrelse tager folketingset stilling til i forbindelse med behandlingen af finansloven, og regeringen fremlægger hvert år en plan for bistandsbevillingernes størrelse i den kommende 5-årsperiode. Jeg kan dog allerede nu oplyse, at regeringen i den næste 5-årsplan, som fremlægges for folketingset umiddelbart før juleferien, vil gå ud fra en bistand på 0,7 pct. af bruttonationalproduktet i 5-årsperioden 1981-85. Dette indebærer ikke, at der ikke kan ske forøgelser i perioden. Regeringen vil undersøge mulighederne år for år, således at vi inden for 5-årsperioden bevæger os op mod målsætningen på 1 pct. af bruttonationalproduktet. Der skal således ikke herske tvivl om, at vi fra regeringens side er indstillet på at leve op til de målsætninger, som er indeholdt i FNs strategi for det 3. udviklingsår.

19. Jeg vil til slut komme ind på et par elementer, som også hører med i billedet af regeringens bistandspolitik, nemlig den humanitære og uddannelsesmæssige støtte til undertrykte folk og folkegrupper i det sydlige Afrika og samarbejdet med private organisationer.

20. Den danske støtte til ofrene for undertrykkelsen i det sydlige Afrika, der blev indledt i midten af 1960'erne, er på baggrund af det voksende bistandsbehov gradvis øget, og »apartheid-bevillingen« udgjorde i 1979 25